

denne Forkærlighed. Vi have haft et interessant Eksempel i Folketinget her i tidligere Tid. Det var gamle P. C. Olsen; han havde en stor Citatsamling, som han fremkom med ved alle mulige Lejligheder, baade i og udenfor Folketinget, og mente at slaa sine Modstandere flade dermed. Men jeg tror ikke, at det havde anden Virkning, end at han efterhaanden arbejdede sig saa ivrig ind i disse Citater, at han glemte sit eget Standpunkt, og det er vel bekendt, at medens han begyndte som Republikaner, endte han paa samme Sted, hvor det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen) nu befinder sig. Jeg vil nu ikke tro, at det ærede Medlem fra Bornholm skal gaa den Vej, der er bedre Tømmer i det ærede Medlem end i P. C. Olsen; altsaa, jeg vil slet ikke anvende dette imod det ærede Medlem, men blot i Almindelighed advare mod den Lyst til at citere, som det ærede Medlem har viist ved denne Lejlighed, som ved andre. Det er noget, som gør sin Virkning ude paa en Valgtribune, men ikke gør sin Nytte her i Tinget, undtagen det bag efter bliver trykt af med fede Bogstaver i det Organ, for hvilket den ærede Ordfører jo er den ansvarlige og uanvgivne Leder; saa kan det gøre sin Virkning i vide Kredse, og der er nok nogle, der skal sørge for det. Jeg er nu ikke bange for denne Virkning, ligesom jeg ikke er bange for at saa anført, hvad jeg tidligere har sagt; jeg staar ved, hvad jeg tidligere har sagt. Den ærede Formand var saa venlig at gøre den Bemærkning, at jeg maaske havde glemt, hvad jeg tidligere havde sagt. Jeg tillader mig med al Respekt for den ærede Formand at sige, at denne Bemærkning var overflødig. Jeg havde ikke glemt det. Jeg veed meget godt, hvad jeg har sagt ved den Lejlighed. Jeg har ikke liggende trykt for mig den Rigsdagstidende, hvori disse Udtalelser staa, men jeg haaber ikke, det ærede Medlem fra Bornholm (Vlem) har noget imod, at jeg benytter „Morgenbladet“, hvori der findes, antager jeg, et paalideligt Udtryk af det ærede Medlems Udtalelser. Det, som fremhæves med den fædeste Strift, og som jeg derfor tør antage, at den ærede Taler lægger størst Vægt paa, var den Ntring af mig, at kunde man ned sætte Tolden paa Sukker med Halvdelen eller noget over Halvdelen, vilde det efter min Formenting ikke være for dyrt købt ved Indførelsen af en Stat paa Bajerstøl. Ja, mine Herrer, passer det nu ikke akkurat paa, hvad Flertallet foreslaar? No! sige alle, som høre denne Sag refereret. Men

ved hvilken Lejlighed var det, og hvad var det, jeg foresøgte dermed? Mine Herrer, det er maaske i Deres Erindring, at jeg har fortalt her, at jeg bestandig har søgt at bringe Folketinget til at vedtage en Nedsættelse af Sukkertolden. Det er ikke noget nyt for mig. Jeg søgte allerede at gøre det i 1872—73, men blev overstemt. I 1883, da det store Prissald paa Sukker indtraadte, genoptog jeg mine Bestræbelser, men det varede nogen Tid, inden Folketinget vilde gaa ind derpaa. Først i 1888—89 har Folketinget tiltraadt en Nedsættelse af Sukkertolden. Da indbragte jeg her i Tinget et Forslag om Told- og Skibsafgifterne, som gik ud paa, at der skulde finde Nedsættelse af Tolden Sted paa en hel Række Artikler, hvor imellem Livsformødenheder og andre Artikler, til et Beløb, som jeg i dette Øjeblik ikke nærmere erindrer, jeg har det ikke ved Haanden, men dette skulde saa kompenseres i det væsentligste ved Krigstoldskattens Estergivelse, og saa tilføjede jeg i en § 4, at naar der blev indført en Stat paa Bajerstøl, skulde Sukkertolden nedsættes paa den Maade, som der var foreslaaet, nemlig med omtrent 40 pCt. Det var altsaa i anden Række, at jeg foreslog det. Jeg foreslog altsaa først, at Krigstolden skulde estergives, og at vi derefter skulde have Afgiften paa Livsformødenheder og andre Toldafgifter estergiven, og hvis vi saa kunde opnaa en Bajerstølsstat, skulde vi have Sukkeret nedjat med omtrent 40 pCt. Det forsvarede jeg paa den Maade, som det ærede Medlem har anført, og jeg fremhævede, da Folketinget hidtil aldrig havde villet gaa ind paa nogen Nedsættelse af Sukkerstatten, meget stærkt Nødvendigheden af at ned sætte Sukkertolden, efter som det thngede endog næsten med 80 pCt. af Varens Værdi. Jeg brugte selvfølgelig stærke Udtryk. Jeg sagde endogaa, at det var det allervigtigste, og at der var den allerstørste finansielle Bænelighed ved at komme ind herpaa, men vi maatte gøre det, og kunde man ned sætte Tolden paa Sukker med Halvdelen eller endog saa noget over Halvdelen, vilde det efter min Mening ikke være for dyrt købt ved Indførelse af en Stat paa Bajerstøl. Jeg motiverede fremdeles Olskatten saaledes, at vi havde ingen Olskat og derved ingen Bestaanning af Spiritusen i Olsket, medens al anden Spiritus beskattedes, og fremdeles motiverede jeg det derved, at Forbruget af Bajerstøl i de senere Aar er steget i den Grad, at det nærmer sig til Misbrug. Jeg har ogsaa bestandig ønsket en Olskat og arbejdet derfor til Dels mod Folketinget, men vel at mærke, altid i anden Række. Baade Sukkertoldens Nedsættelse og Olskatten har bestandig staaet